

LANDINFO RESPONS

Landinfo respons er utarbeidet av *Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon* (Landinfo).

Landinfo respons er svar på konkrete spørsmål og henvendelser fra UNE, UDI og AID.

Landinfo respons kan inneholde utvalg, sammenstilling og vurderinger av informasjon fra en rekke kilder, samt Landinfos vurdering av enkelte eller

flere av de refererte kildene.

REGION: SØR-ØST ASIA
LAND: MYANMAR

TEMA: ROHINGYAER i MYANMAR
BESTILLINGSDATO: 6.MAI 2008

PROBLEMSTILLING / SPØRSMÅL:

I flere saker har klagerne opplyst å være Rohingyaer fra Myanmar. Språktester konkluderer med at deres dialekt hører hjemme i Bangladesh. De snakker ikke burmesisk. Det er tvil om klagerens identitet/nasjonalitet.

Kan det sies noe om i hvilken grad rohingyaer som har bodd i Myanmar i 15 - 20 år bør kunne noe burmesisk, herunder hvorvidt primary-skole er vanlig og om undervisningen der foregår på burmesisk.

Videre ønsker vi at Landinfo uttaler seg noe generelt om forholdene for rohingyaene i Myanmar, om hovedstrømninger av flyktninger fra Myanmar til Bangladesh, og om det kan sies noe om identitetsdokumenter eller evt. mangel på slike for rohingyaene i Myanmar.

Vi ønsker også generell informasjon om militante organisasjoner som arbeider for rohingyaer, herunder deres arbeidsmetoder og eventuell tvangsrekruttering.

Videre er det ønskelig med informasjon om organisasjonen Rohingya Solidarity Organisation. Kan det sies noe om hvordan organisasjonen opererer, hva den arbeider for og hvor den opererer?

LANDINFO RESPONS: ELI MELBY
DATO: 27. JUNI 2008 (Omarbeidet e-post av 11. juni 2008)

Forholdene for rohingyaer i Myanmar

Rohingyaene er en muslimsk minoritet som bor vest i Myanmar (tidligere Burma). Flere kilder omtaler omfattende diskriminering av rohingyaer fra Rakhine (tidligere Arkan) i Myanmar, som

det at de nektes burmesisk statsborgerskap og således er å anse som statsløse, at de har begrenset bevegelsesfrihet og at de utsettes for tvangsarbeid.

En rapport fra danske utlendingsmyndigheter¹ som bl.a. omhandler sikkerhets- og menneskerettighetssituasjonen for rohingyaer i Burma, omtaler nettopp manglende adgang til statsborgerskap, begrenset bevegelsesfrihet og tvangsarbeid. Selv om rapporten er fra 2003, er beskrivelsen av forholdene for rohingyaer i Myanmar fortsatt aktuell.

En Amnesty rapport fra 2004 omhandler også at rohingyaer i Myanmar er nektet fundamentale menneskerettigheter.²

I en U.S. Departement of State rapport³ omtales også forholdene for rohingyaer i Burma (Myanmar), herunder at de nektes burmesisk statsborgerskap og at de er utsatt for omfattende diskriminering:

Muslims in Rakhine State, on the western coast, and particularly those of the Rohingya minority group, continued to experience the severest forms of legal, economic, educational, and social discrimination. The Government denies citizenship status to Rohingyas because their ancestors allegedly did not reside in the country at the start of British colonial rule, as required by the country's citizenship law.

Hva angår begrenset bevegelsesfrihet opplyses det⁴:

Authorities generally did not grant permission to Rohingya or Muslim Arakanese to travel from their hometowns for any purpose; however, permission was sometimes obtainable through bribery.

En annen rapport fra U.S. Department of State⁵ sier bl.a. dette om forholdene for rohingyaer i Myanmar:

Most stateless persons were from the Muslim Rohingya ethnic minority in northern Rakhine State near the border with Bangladesh. The government denied citizenship to most Rohingyas on the grounds that their ancestors did not reside in the country for one

¹ Utlendingestyrelsen (2003). *Sikkerheds- og menneskeretsforhold for rohingyaer i Burma og Bangladesh. Rapport fra fact-finding mission til Bangkok i Thailand, Dhaka og Cox's Bazar i Bangladesh og Maungdaw i Burma.* København. Kapittel 6 og 7.

² Amnesty International (2004, 19 May). *Myanmar. The Rohingya Minority: Fundamental Rights Denied.* AI Index: ASA 16/005/2004

³ U.S. Department of State (2007, September 14). *Burma. International Religious Freedom Report 2007.* US: Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor.

⁴ Ibid.

⁵ U.S. Department of State (2008, March 11). *Burma. Country Reports on Human Rights Practices - 2007.* Released by the Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor.

year prior to the start of British colonial rule in 1824, as required by the highly restrictive citizenship law.

Og videre⁶:

Rohingyas experienced severe legal, economic, and social discrimination. The government required them to receive approval for all travel outside northern Rakhine State. Rohingyas had extremely limited access to higher education and could not work as civil servants, including service as doctors, nurses, or teachers. Access to medical care was extremely limited. Rohingyas did not have access to state-operated schools beyond primary education, nor did they have the right to vote.

Også UK Home Office⁷ omtaler etniske minoritetsgrupper i Myanmar, herunder rohingyaer.

Hovedstrømninger av rohingya-flyktninger fra Myanmar til Bangladesh

Flere kilder omtaler at det har vært en lang historie for periodevise tilstrømninger av rohingyaer fra Rakhine (Arkan) i Myanmar og Cox's Bazar District i Bangladesh. I en rapport fra *Leger uten grenser*⁸ står det bl.a. (uthevelsene på neste side er gjort av Landinfo):

The Rohingya Muslims are predominantly concentrated in the northern part of Rakhine State (Arakan), numbering approximately 1.4 million, almost half the state's total population.

Og videre:

During its days as an independent kingdom until 1784, Arakan encompassed at times the Chittagong region in the southern part of today's Bangladesh. The Arakanese had their first contact with Islam in the 9th century, when Arab merchants docked at an Arakan port on their way to China. The Rohingyas claim to be descendents of this first group, racially mixing over the centuries with Muslims from Afghanistan, Persia, Turkey, the Arab peninsula, and Bengal. The merging of these races arguably constituted an ethnically distinct group with its own dialect. In 1784, the Burman king Bodawpaya conquered and annexed Arakan, triggering a long guerrilla war in which the Burman army allegedly killed more than 200,000 Arakanese and solicited forced labour to build Buddhist temples. The failed attempt in 1796 to overthrow Burman rule resulted in the exodus of

⁶ Ibid.

⁷ UK Home Office (2007, 31 October). *Operational Guidance Notes - Burma*. Border & Immigration Agency. Asylum and Appeals Policy Directorate. Kapittel 3.8, s. 7-9.

⁸ Médecins Sans Frontières (2002). *10 Years for The Rohingya Refugees in Bangladesh: Past, Present and Future*. Médecins Sans Frontières-Holland. Side 9.

almost two-thirds the Muslim Arakanese population into the Chittagong area, or today's Cox's Bazar in Bangladesh. **Such was the beginning of periodic influxes of refugees from Arakan into Bengal.** When the British incorporated Arakan and the rest of Burma into its empire by 1885, many refugees returned to Arakan. For centuries, the Buddhist Rakhine and Arakanese Muslims co-existed relatively quietly, until the Second World War.

I en rapport fra danske utlendingsmyndigheter⁹ blir de største flyktingestrømmene fra Myanmar til Bangladesh beskrevet. Under refereres noen utdrag av dette, uthevelsene er gjort av Landinfo:

1. I 1784 erobrede den burmesiske konge Bodawpaya det nordlige Rakhine og indlemmede området i sit kongedømme Ava i det centrale Burma. Dette udløste **den første flyktingestrøm** af muslimer fra Burma til Cox's Bazar området i det nuværende Bangladesh. Mange af de rohingyaer, der flygtede fra Burma til Cox's Bazar i denne periode blev integrerede i området og flyttede ikke tilbage.
2. **Den anden flyktingestrøm** af rohingyaer til Bangladesh fandt ifølge HRW's rapport sted under Anden Verdenskrig i forbindelse med briternes retræte og den japanske invasjon af Burma.
3. **Den tredje flyktingestrøm** fra Burma fandt sted i 1978.
4. **Den fjerde og sidste omfattende flyktingestrøm** af rohingyaer fra Burma til Bangladesh fant sted i 1991 og 1992.

Det bodde altså rohingyaer i Bangladesh **før** den bangladeshiske frigjøringskrigen i 1971. Disse ankom i hovedsak under "britisk periode". Rakhine (Arkan) i Burma (Myanmar) og Cox's Bazar i Bangladesh var britiske besittelser frem til henholdsvis 1947 og 1948, og da følgelig ikke atskilt av noen statsgrense. Rohingyaer som bodde i Bangladesh på frigjøringstidspunktet i 1971 ble oppfattet som bangladeshiske borgere med fulle rettigheter, og kan i dag omtales som bangladeshere av rohingya avstamning.

Det var en stor flyktingetilstrømning til Bangladesh i 1978 (jf. pkt 3 over), da nærmere 200.000 rohingyaer flyktet fra Myanmar. Av disse ble 180.000 repatriert med tvang, 10.000 døde i leire, mens om lag 10.000 forble i Bangladesh.¹⁰ Dette var før UNHCR opprettet flyktingleirer i området rundt Cox's Bazar. Det er rimelig å anta at de rohingyaene som forble i Bangladesh etter flyktingestrømmen i 1978 har bosatt seg i landet, fortrinnsvis i Chittagong Division, og lever "side om side" med bangladeshere selv om de egentlig er illegale flyktinger.

⁹ Udlændingestyrelsen (2003).

¹⁰ Médecins Sans Frontières (2002).

I 1991-92 var den siste store flyktningstrømmen, da det kom om lag 250.000 rohingyaer til Bangladesh.¹¹

I følge UNHCR i Dhaka¹² var det høsten 2007 om lag 27.000 *registrerte* rohingya-flyktninger som bodde i flyktningleire, mens om lag 200.000 *uregistrerte* rohingyaer bor *utenfor* leirene. Det siste tallet er estimert av bangladeshiske myndigheter.

Om rohingyaer som har bodd i Myanmar i 15 - 20 år bør kunne noe burmesisk - herunder om grunnskole er vanlig og om undervisningen der er på burmesisk

Som nevnt har rohingyaer i Myanmar ikke tilgang til offentlige skoler utover grunnskole (primary school)¹³.

Ethnic minority groups generally used their own languages at home. However, throughout all parts of the country controlled by the government, including ethnic minority areas, Burmese remained the mandatory language of instruction in state schools, and teaching in local languages was not offered. Even in ethnic minority areas, most primary and secondary state schools did not offer instruction in the local ethnic minority language. There were very few domestic publications in indigenous minority languages.

(US. Department of State)¹⁴

I henhold til dette benytter altså etniske grupper i Myanmar i hovedsak sitt eget språk hjemme, mens burmesisk er det obligatoriske språket i offentlige skoler og undervisning på lokale etniske minoritetsspråk ikke blir tilbudt.

Ut fra dette er det rimelig å anta at alle rohingyaer vil ha noe kjennskap til burmesisk gjennom sin skolegang (grunnskolen). Deres kjennskap til det burmesiske språket vil imidlertid trolig være avhengig av antall år de gikk på skolen, eller om har gått på skole de i det hele tatt. I henhold til U.S. State Department sin rapport om menneskerettigheter i Burma¹⁵ har fattige foreldre vært tvunget til å ta barna ut av skolen for å jobbe eller tigge. Det står i denne rapporten at:

Education is compulsory through the 4th standard, or approximately age 10. The UN Children's Fund (UNICEF) reported that 50 percent of primary school students dropped out of school before finishing the 4th standard. Rates of school attendance were low, largely due to increasing economic hardship, causing students to seek work as domestic

¹¹ Ibid.

¹² I møte med stedlig representant for UNHCR i Bangladesh, Pia Prytz Phiri, i november 2007 under utlendingsforvaltningens informasjonsinnhentingsreise til Bangladesh. Se også Landinfo Reiserapport (2008): *Bangladesh. Politisk situasjon, og ulike aspekter ved menneskerettighetene.*

¹³ U.S. Department of State (2008, March 11).

¹⁴ Ibid., under overskriften *National/Racial/Ethnic Minorities*

¹⁵ Ibid., under overskriften *Children*

helpers or waiters at urban teashops. NGOs estimated that nationwide nearly one million primary-age children did not attend school. There was no difference in the attendance rate of boys and girls.

I følge disse opplysningene dropper altså 50 prosent av elevene ut av skolen før fylte 10 år. Slik Landinfo forstår det, er dette tall på landsbasis.

I følge en rapport fra svensk UD¹⁶ går nærmere 40 prosent av alle barn i Myanmar ikke på skole. Videre opplyses det at bare 22 prosent av barna på landsbygda fullfører grunnskolen 4. klasse.

Landinfo har ingen tall vedrørende deltakelse i grunnskole kun for rohingyaer eller i Arkan, men i følge nettstedet til en organisasjon for rohingyaer¹⁷ snakker de fleste rohingya barn ikke burmesisk. På dette nettstedet er det videre opplyst følgende om burmesisk språk og skolegang blant rohingyaer i Myanmar:

The official literacy rate in Burma is given by the SPDC at nearly 90%. While this is unlikely to be accurate, the fact that literacy rates in Rohingya refugee camps in Bangladesh has been measured at 12% indicates that Rohingya experience particular barriers to accessing basic education. Most Rohingya children do not speak the Burmese language in which public education is taught. Most village tracts have one primary school (initial 4 years), but in remote areas monsoonal rains prevent children from attending even this basic level. Rohingya, not holding citizenship, cannot be employed as teachers. There are considerable gaps in the number and quality of teachers available. Additionally, extreme poverty means that many children need to work to support their families.

I henhold til informasjonen i det foregående foregår altså undervisningen i grunnskolen i Myanmar på burmesisk, også for etniske minoritetsgrupper som snakker andre språk. Imidlertid ser det ut til at andelen med svært mangelfull, eller ingen, skolegang er høy, særlig i rurale områder og blant fattige. Blant de som har et annet morsmål enn burmesisk, som rohingyaene, synes det ikke urimelig å anta at deres generelle kunnskap til burmesisk er svært begrenset.

Identitetsdokumenter for rohingyaer i Myanmar

I følge nettstedet til organisasjonen Arkan Rohingya National Organisation har de fleste rohingyaer aldri hatt noe ID-kort. Utstedelse av ID dokumenter til bl.a. rohingyaer er ytterligere omtalt i en artikkel med navnet ”Myanmar: UNHCR promotes first significant steps towards citizenship for disenfranchised minority” på dette nettstedet.¹⁸

¹⁶ Svenska Utenrikesdepartementet (2008): *Mänskliga rättigheter i Burma 2007*.

¹⁷ Myanmar Ethnic Rohingyas Human Rights Organization Malaysia (MERHROM)

¹⁸ Se http://www.rohingya.org/index.php?option=com_content&task=view&id=114&Itemid=31

Amnesty International har i et dokument fra 2004¹⁹ bl.a. redegjort for statsborgerskapslover i Myanmar og den legale statusen til rohingyaer i Myanmar:

The Rohingya are not considered to be a national ethnic group as provided by sec. 3 of the 1982 law, and members of the Rohingya population are therefore ineligible for full citizenship.

Det skilles for øvrig mellom tre ulike typer av statsborgerskap i Myanmar:

1. Full citizenship; 2. Associate citizenship; og 3. Naturalized citizenship.

Disse tre ulike statsborgerskapstypene er beskrevet i dokumentet. Det står videre bl.a. at (uthevelsene under er gjort av Landinfo):

To reinforce the three citizenship categories and easily identify the bearer's status, colour-coded identity cards were introduced in 1989; pink cards were issued for full citizens, blue for associate citizens and green for naturalised citizens. These new cards also mention ethnicity and religion. In addition, those Rohingyas who were repatriated from Bangladesh to Myanmar with the assistance of UNHCR after 1991-92 were given yellow "Returnee Identity Cards" by the SPDC. This yellow card establishes nothing more than that the holder has returned from Bangladesh. These cards do not give them citizenship in Myanmar, and were only provided to those Rohingyas who were repatriated from Bangladesh.

In July 1995, after UNHCR convinced the authorities to provide all Rohingyas in Northern Rakhine State with some form of identification, the Myanmar Immigration and Population Department (IPD) started issuing Rohingyas with a **temporary stay permit, the Temporary Registration Card (TRC), which is also known as the "white card"**. However, not all Rohingyas have received such a card. **The TRC explicitly states that the card does not give the holder any evidence of citizenship.**

I følge britiske myndigheter²⁰ har det vært en liten forbedring for rohingyaene i Myanmar (Landinfos utheving):

The FCO²¹ reports that, after 5 years of negotiation, in July 2007, the Burmese government agreed to issue temporary registration certificates to 200,000 Rohinghas (the rest of the 800,000 strong population either already have some kind of ID card or are too young to apply for one). 35,000 cards were issued by the end of August. **The card does not give Rohinghas citizenship, only residence rights.** They will continue to face severe restrictions, such as marriage control and restricted travel even between townships. But it

¹⁹ Amnesty International (2004). *Kapittel IV. Legal status of Rohingyas in Myanmar*

²⁰ UK Home Office (2007, 31 October).

²¹ FCO = Foreign and Commonwealth Office

is an important first step in terms of recognition by the Burmese authorities and gives hope that some may achieve citizenship at a later stage.

Ovennevnte tilsier at registreringskort har vært utstedt til rohingyaer i Myanmar etter 1995. Disse ID kortene ble imidlertid ikke utstedt til alle, og indikerer ikke at rohingyaene er burmesiske statsborgere.

Militante rohingya organisasjoner, herunder Rohingya Solidarity Organisation

Amnesty International omtaler væpnede rohingya grupperinger slik²²:

Several Rohingya armed groups have been established during the last decades. These include the Rohingya Solidarity Organisation (RSO), and the Arakan Rohingya Islamic Front (ARIF), both of which in 1996 jointly formed the Rohingya National Alliance (RNA). In 1998 two RSO factions and the ARIF merged into the Arakan Rohingya National Organisation (ARNO). After the arrival of Rohingya Muslim refugees during 1991-92 in Bangladesh, some of the Rohingya armed groups became active in the refugee camps there, where they reportedly attempted to recruit people. Since then these groups have split into several small factions. They are reportedly operating from small bases in the Bangladesh-Myanmar border area, and do not appear to have a large number of troops, mostly a few dozen each.

There are also a number of other armed groups which remain active in the Bangladesh-Myanmar border areas. These include the National Unity Party of Arakan (NUPA) and the Arakan Army, both of which are mostly based among the Buddhist Rakhine population. Another force, the Communist Party of Burma (Arakan), has signed a cease-fire agreement with the SPDC and in some cases its followers have been resettled in "model villages" established by the Myanmar authorities. All of these groups, however, have a very limited number of troops and the conflict with the Myanmar army in the northern Rakhine State is believed to be extremely limited in scope.

Det er ingen informasjon her som tilsier at disse væpnede grupperingene bedriver tvangsrekruttering. Landinfo kan likevel ikke utelukke at det foregår/har foregått.

I en artikkel i Asia Times²³ er **Rohingya Solidarity Organisation (RSO)** omtalt. Selv om artikkelen i hovedsak omhandler Bangladesh, og ble skrevet for nesten 6 år siden, kan den likevel være av interesse. Det sies bl.a. at:

²² Amnesty International (2004). I kapittel II, Background, under overskriften *Rohingya armed opposition groups*

²³ Bertil Lintner (2002, September 21): *Bangladesh: Breeding ground for Muslim terror*. Asia Times online.

The RSO was set up in the early 1980s when radical elements among the Rohingyas broke away from the more moderate main grouping, the Rohingya Patriotic Front (RPF). Led by a medical doctor from Arakan, Muhammad Yunus, it soon became the main and most militant faction among the Rohingyas in Bangladesh and on the border. Given its more rigid religious stand, the RSO soon secured the support of like-minded groups in the Muslim world. These included the Jamaat-e-Islami in Bangladesh and Pakistan, Gulbuddin Hekmatyar's Hizb-e-Islami in Afghanistan, Hizb-ul-Mujahideen (HM) in Jammu and Kashmir, and Angkatan Belia Islam sa-Malaysia (ABIM) - the Islamic Youth Organization of Malaysia. Afghan instructors have been seen in some of the RSO camps along the Bangladesh-Burma border, while nearly 100 RSO rebels were reported to have undergone training in the Afghan province of Khost with Hizb-e-Islami Mujahideen.

Her er det altså opplyst at RSO, etter at den ble dannet på begynnelsen av 1980-tallet, snart ble den viktigste og mest militante rohingya grupperingen i Bangladesh og i grenseområdene. Det sies også at RSO, og andre rohingya fraksjoner, aldri har hatt leirer inne i Myanmar, bare i Bangladesh. I henhold til artikkelen var RSO sin hovedmilitærleir nær sykehuset i Ukhia²⁴.

Også i henhold til U.S. Department of State²⁵ er det lite som tyder på at RSO i dag er aktive inne i Myanmar:

No known anti-American terrorist groups were operating in Burma. However, some observers posited possible links between known terrorist organizations and two local insurgent groups: the Rohingya Solidarity Organization, and the Arakan Rohingya National Organization. There were few signs that either group remained active inside of Burma, although the Burmese regime's severe repression of the Rohingya Muslim population inside Burma could foster sympathy with extremist methods and objectives.

UK Home Office²⁶ sier følgende om RSO:

The RSO, a militant Sunni Muslim group, was founded in 1982 as a faction of the Rohingya Patriotic Force, with the apparent aims of preventing the oppression of ethnic Rohingyas in Burma and of Rohingya refugees in Bangladesh, and the establishment of an autonomous Rakhine (Arakan) state for the Rohingya people. According to a Jane's Sentinel Security Assessment of January 2007, the organisation had by then become dormant – despite claims to the contrary by the Burmese and Bangladeshi governments. The RSO's primary activity was confined to the Burma-Bangladesh border region; Jane's

²⁴ Ukhia ligger i Cox's Bazar District, sør-øst i Bangladesh.

²⁵ U.S. Department of State (2007, April 30). *Country Reports on Terrorism*. Released by the Office of the Coordinator for Counterterrorism. I kapittel 2 East Asia and Pacific Overview under overskriften "Burma".

²⁶ UK Home Office (2007, 31 August). *Country of Origin Information Report. BANGLADESH*. Border & Immigration Agency. Side 149.

states that most terrorist activities attributed to the RSO are more likely to have been carried out by HuJI and other organisations. Last known leader was Mohammad Yunus.

Informasjonen i det ovenstående viser altså at Rohingya Solidarity Organisation (RSO) er en militant, bevæpnet sunni-muslimsk gruppe, grunnlagt på begynnelsen av 1980-tallet. RSO har hatt som hovedmål å forhindre undertrykkelse av rohingyaer i Myanmar og rohingya-flyktninger i Bangladesh, samt har ønsket en selvstendig Rakhine (Arkan) stat for rohingyaer. RSO har i hovedsak vært aktive på grensen mellom Bangladesh og Myanmar - særlig i flyktningleirene i Bangladesh. Pt. kan det se ut til at det er en sovende organisasjon, som trolig ikke lenger er aktive inne i Myanmar. Det er ingen informasjon om tvangsrekruttering til RSO.

Referanser

Litteratur

- Amnesty International (2004, 19 May). *Myanmar. The Rohingya Minority: Fundamental Rights Denied*. AI Index: ASA 16/005/2004. Tilgjengelig fra: <http://asiapacific.amnesty.org/library/Index/ENGASA160052004?open&of=ENG-MMR> Lastet ned 03.06.2008.
- Arkan Rohingya National Organisation. Tilgjengelig fra: http://www.rohingya.org/index.php?option=com_content&task=view&id=114&Itemid=31 Lastet ned 03.06.2008.
- Bertil Lintner (2002, September 21): *Bangladesh: Breeding ground for Muslim terror*. Asia Times online. http://www.atimes.com/atimes/South_Asia/DI21Df06.html
- Landinfo Reiserapport (2008): *Bangladesh. Politisk situasjon, og ulike aspekter ved menneskerettighetene*. Tilgjengelig fra: http://www.landinfo.no/asset/697/1/697_1.pdf Lastet ned 30.04.2008. Eller på Landdatabasen under Bangladesh/Landinfo/Reiserapport.
- Médecins Sans Frontières (2002). *10 Years for The Rohingya Refugees in Bangladesh: Past, Present and Future*. Médecins Sans Frontières-Holland Tilgjengelig fra: http://www.doctorswithoutborders.org/publications/reports/2002/rohingya_report.pdf Lastet ned 13.12.2007
- Myanmar Ethnic Rohingyas Human Rights Organization Malaysia (MERHROM). Tilgjengelig fra: <http://merhrom.wordpress.com/> Lastet ned 19.06.2008.

- Svenska Utenrikesdepartementet (2008): *Mänskliga rättigheter i Burma 2007*. Tilgjengelig fra: http://www.manskligarattigheter.gov.se/dynamaster/file_archive/080326/a1beb6741766ad48747a28c1d5778543/Burma.pdf Lastet ned 25.06.2008. Eller på Landdatabasen under Myanmar/Menneskerettslige forhold
- Udlændingestyrelsen (2003). Sikkerheds- og menneskeretsforhold for rohingyaer i Burma og Bangladesh. Rapport fra fact-finding mission til Bangkok i Thailand, Dhaka og Cox's Bazar i Bangladesh og Maungdaw i Burma. København. Tilgjengelig fra: <http://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/AD0F9A42-61BC-437D-8D76-5C39C97AEF82/0/FactfindingBurmaogBangla2003.pdf> Lastet ned: 28.03.2008. Eller Landdatabasen under Bangladesh eller Myanmar/Menneskerettslige forhold.
- UK Home Office (2007, 31 August). *Country of Origin Information Report. BANGLADESH*. Border & Immigration Agency. Tilgjengelig fra: <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs07/bangladesh-200907.doc> Lastet ned: 02.01.2008. Eller på Landdatabasen under Bangladesh/Bakgrunn.
- UK Home Office (2007, 31 October). *Operational Guidance Notes - Burma*. Border & Immigration Agency. Asylum and Appeals Policy Directorate. Tilgjengelig fra: <http://www.ukba.homeoffice.gov.uk/sitecontent/documents/policyandlaw/countryspecificasylumpolicyogns/burmaogn?view=Binary> Lastet ned: 04.06.2008. Eller på Landdatabasen under Myanmar/Bakgrunn.
- U.S. Department of State (2007, April 30). *Country Reports on Terrorism*. Released by the Office of the Coordinator for Counterterrorism. Tilgjengelig fra: <http://www.state.gov/s/ct/rls/crt/2006/82731.htm> Lastet ned 06.06.2008.
- U.S. Department of State (2007, September 14). *Burma. International Religious Freedom Report 2007*. US: Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor. Tilgjengelig fra: <http://www.state.gov/g/drl/rls/irf/2007/90131.htm> Lastet ned 04.06.2008. Eller på Landdatabasen under Myanmar/Menneskerettslige forhold.
- U.S. Department of State (2008, March 11): *Burma. Country Reports on Human Rights Practices - 2007*. Released by the Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor. Tilgjengelig fra: <http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2007/100515.htm> Lastet ned 04.06.2008. Eller Landdatabasen under Myanmar/Menneskerettslige forhold.

Muntlige kilder

- UNHCR i Dhaka, v/ stedlig representant Pia Prytz Phiri, november 2007.